

Kord tulivad mõisnik ja talupoeg linna uulitsa pääl wastastikku, ja esimene karjus koha: „Ega mina ometige eesli eest kõrwa ei lähe! — „Aga mina küü!“ ütles talupoeg ja astus kõrwa.

Üks Inglis kaupmees otšis tseitungi läbi oma kaubakuntoriſse ühte niisugust teenert, kes rahulise eluga harjunud on. Teisel pääwal tuli üks ennast juba paksuma. „Minu soow on,“ ütles kaupmees, et Teie mitte sagedaste kuntoriſt wälja ei lähe, ja seepärast oleks hääd, kui Teie mitte igawust ei tunneks.“ — „Olge sest mureta, auulik härra,“ wastas koha otšija; „selle aſjaga olen ma juba ammugi harjunud; sest ma olen kaſk korda, ja iga kord õ aas- tad järestikku tornis istunud.“ —